

42.000 luftfotografier blev taget af Danmark af det amerikanske luftvåben i 1954

1.500 meters højde er billederne taget fra – i skalaen 1:10.000

Kilde: Morgenavisen Jyllands-Posten

DEMO. I takt med at kommunismen som kulturelt og ideologisk holdepunkt mister relevans og gennemslagskraft for den enkelte kineser, byder nationalismen – og hadet til Japan – sig til som en ny markør for mange kineseres identitet. Foto: Guan Ng Han

Identitet. Nationalismen flammer op i Kina

Kina og Japan er igen røget ud i et diplomatisk slagsmål om retten til en øgruppe. Det har fået kineserne til at trække det nationalistiske kort.

ANALYSE

Magthaverne i Beijing har endnu en gang demonstreret, at de ikke er blege for at mobilisere de nationalistiske strømninger i den kinesiske befolkning. Ikke nok med at de kommunistiske ledere for en uge siden valgte at sende seks flådefartøjer ind i farvandet omkring den omstridte øgruppe, Senkaku/Diaoyu, som i praksis administreres af Japan. De statskontrollerede medier sørgede samtidig for at opvikle folkestemningen ved intenst at følge flådefartøjernes bestræbelser på at «demonstrere Kinas suverænitet over øgruppen» og ved at give relativt frit løb for nationalistiske mishagsytringer. Tilmed synes de

voldsomme antijapanske gadeprotester i flere kinesiske storbyer ifølge flere iagttagere at være delvis orkestreret af kommunistpartiet.

Den direkte anledning til den nationalistiske opblussen var den japanske regerings beslutning om i sidste uge at nationalisere øgruppen. Hermed ville regeringen officielt forhindre en gruppe investorer med Tokyos borgmester i spidsen i at købe øgruppen og omdanne den til et udflugtssted for japanske turister, hvilket Kina på forhånd havde fordømt i stærke vendinger. Når situationen alligevel fik lov til at eskalere, skyldes det primært en række andre forhold.

FOR DET FØRSTE markerer kineserne i disse dage hvert år 'den store nationale katastrofe', som udspillede sig fra 18. september 1931, da Kinas traditionelle 'lillebror', Japan, invaderede Manchuriet og indledte 15 års blodig besættelse af det nordøstlige Kina. For det andet rasede en næsten tilsvarende konflikt om øgruppen mellem Japan og Kina for blot to år siden, efter at en kinesisk fiskeribådskaptajn var blevet tilbageholdt af de japanske myndigheder i området. Dengang iværksatte Beijing en række sanktioner mod Tokyo (bl.a. politisk boykot og eksportstop af sjældne mineraler), og spæn-

dingerne aftog først efter 17 dage, da Tokyo udleverede den kinesiske kaptajn.

Hertil kommer, at Kina befinder sig i en ømtålelig overgangsfase mellem den fjerde og femte generation af kommunistiske ledere. Mens kommunistpartiet tidligere på året var stærkt tyngt af skandalen omkring den neomaoistiske partistjerne Bo Xilai, har der på det seneste igen været optræk til politisk uro, da den kommende partileder, vicepræsident Xi Jinping, midlertidigt forsvandt fra den politiske scene uden nogen officiel forklaring til følge (og bl.a. aflyste sit møde med den danske statsminister). Med an-

dre ord kan man dårligt fortænke de kinesiske magthavere i at spille den nationalistiske trumf i en vanskelig periode.

Det interessante spørgsmål er så, om det seneste nationalistiske udbrud i Kina blot skal betragtes som en midlertidig afstikker fra en ellers velkoreograferet opstigningsproces. Ja, eftersom Beijing de seneste par dage har sadlet om og forsøgt at gyde olie på det oprørte folkehav, synes det umiddelbare svar at være ja. Imidlertid skal man holde sig for øje, at der i disse år foregår et uhyre vigtigt strategisk positioneringsspil i Asien og Stillehavregionen, og det nationalistiske udbrud

kan meget vel forstærke nogle udviklingstendenser, som absolut ikke er i Kinas interesse.

Allervigtigst er det, at USA er i færd med et strategisk skifte væk fra 'krigen mod terror' og i retning af større fokus på Asien og Stillehavregionen (den såkaldte 'pivot to Asia'). Strategiskiftet bærer på mange måder præg af at lægge fundamentet for en inddæmningspolitik over for Kina, selv om Obamaregeringen gør en dyd ud af at afvise sådanne tanker. I en tid, hvor budgetbeskæring står højt på dagsordenen i Washington, kommer the pivot dog ikke så meget til at handle om at tilføre nye militære ressourcer til regionen. I stedet bruger USA mange kræfter på at forstærke og udvide sine strategiske alliancer og partnerskaber blandt de sydøstasiatiske lande, som i forvejen nærer en vis bekymring over Kinas hastige opstigning.

Netop derfor spiller den tilbagevendende kinesiske nationalisme en ikke uvæsentlig rolle for atmosfæren blandt de sydøstasiatiske lande og ikke mindst for USA's strategiske muligheder i regionen. Flere af de sydøstasiatiske lande (navnlig Vietnam og Filippinerne) har endda deres egne territoriale udeståender med Kina, som med jævne mellemrum giver anledning til alvorlige sam-

menstød, og som Beijing tilmed kun vil diskutere bilateralt.

ENDELIG BØR man også bide mærke i endnu en udviklingstendens, som i disse år giver yderligere næring til den kinesiske nationalisme. I samme periode som Kina har gennemført sin bemærkelsesværdige opstigning, har landet nedtonet sin kommunistiske ideologi. Det identitetsmæssige tomrum er i stigende grad blevet udfyldt med et sinocentriske fokus på fordums storhed, som understøttes fra såvel politisk hold som fra medierne og uddannelsessystemet. De centrale elementer i denne sinocentrisme er først og fremmest fremhævelsen af Kinas civilisationshistoriske særskilthed, dyrkelsen af den konfucianske kulturarv samt troen på en unik kinesisk samfundsmodel, som på væsentlige punkter adskiller sig fra Vestens normer og værdier.

Man kan godt være bekymret for, om den sinocentriske udviklingstendens på længere sigt vil gøre det endnu vanskeligere for de kinesiske magthavere at have hånd i hanke med et internationalistisk strømninger i befolkningen.

analyse@pol.dk

Andreas Bøje Forsby, ph.d.-studerende og Kina-ekspert, DIIS.

► DEN OMSTRIDTE ØGRUPPE I DET ØSTKINESISKE HAV ► SENKAKU (JAPANSK)/DIAOYU (KINESISK)

- Øgruppen består af 5 små ubeboede øer og 3 rev, i alt 7 kvadratkilometer.
- Farvandet omkring øerne rummer omfattende forekomster af fisk og olie.
- Japan, Kina og Taiwan gør alle krav på øerne, som administreres af Japan.
- Japan opnåede kontrol med øerne i forbindelse med den første sino-japanske krig i 1894-95 (stadfæstet i Shimonoseki-traktaten).
- I efterkrigstiden blev øerne kontrolleret af USA, returneret til Japan i 1971.
- Kina hævder, at øerne historisk set hørte til det kinesiske kejserrige, og at de burde være blevet returneret til Kina efter Anden Verdenskrig.
- Tidligere større sammenstød mellem Kina og Japan omkring øgruppen: 1996, 2004 og 2010.

... Her er vores hyldest til hverdagssocialismen

KRONIKEN I MORGEN
RASMUS WILLIG
Dødsstødet til new public management

prædefinerede rigtige liv.

Det kan godt være, det er smart at være radicol og generelt virkelighedsfjern eller medlem af familien Sort og generelt bedrevidende. Men vi bliver trætte og langtskede af gennemlæste meningsdannere, der har patent på at definere det gode liv.

Vi er godt uddannet, fordi vi er vokset op i en socialdemokratisk velfærdsstat. Her giver uddannelse os midlerne til et godt liv. Fokus har altid været på hverdagen. På alles ret til et arbejde. På lige behandling af alle. På udvikling og bevarelse af velfærdsstaten. Vi vil ikke have jeres speltliv, fitnesskort og elitært indpakke-intolerance. Vi vil beholde vores arbejde, vores bajere, vores bacon, vores økonomiske frihed og ret til selv at vælge og bestemme over vores gode liv.

Det kræver modige politikere, som ikke altid slår autopiloten til og kræver ny lovgivning, så snart der er et tv-kamera i nærheden. Vi ønsker, at regeringen arbejder målrettet på at fjerne al den lovgivning, der detailbestemmer, hvilke liv danskerne skal leve.

Leflen for enkeltsager er ikke det, der skaber et samfund i fremgang. Det gør plads til forskellighed, visioner, lederskab og frihed for mennesker.

SOCIALDEMOKRATERNE har altid arbejdet for mere frihed til folket. Frihed til selv at bestemme over eget liv. Vi tror på, at mennesker gerne vil være en del af vores samfundsmæssige fællesskab. Gennem de senere år er det, som om politik handler om at beskytte borgerne mod sig selv. Fordi vi åbenbart ikke selv er i stand til at leve livet rigtigt. Vi ønsker et opgør med

“

Der skal med andre ord langt mindre styring fra Christiansborg, og langt mere frihed til kommuner og lokalbestyrelser

ne eller for aalborgenserne. Der skal med andre ord langt mindre styring fra Christiansborg og langt mere frihed til kommuner og lokalbestyrelser. Det kræver, at politikere ikke altid griber til lovgivning og forbud. Troen på menneskers evner til at finde ansvarlige løsninger skal tilbage i vores samfund.

Der er udbrudt ideologisk krig på arbejdsmarkedet. Vi er lykkelige over, at angrebet er blevet besvaret. Netop når det kommer til gode lønforhold, rummelighed samt arbejds- og praktikpladser, må og skal det socialdemokratiske kompas stå ret nord.

Det har været de borgerliges største værdipolitiske sejr, at de har gjort ledighed til et individuelt problem og ikke et strukturelt problem. Når 160.000 danskere mangler et job, skyldes det ikke dovenskab eller generøse dagpenge. Det skyldes mangel på job. Løs det problem.

I sommeren genlød aviserne med, at flertallet af danskerne synes, det var i orden at fjerne blokaderetten, sætte medarbejdere ned i løn, og give dem dårlige ar-

de løftede pegefinger.

En af socialdemokraternes kerneopgaver er at give civilsamfundet mulighed for at finde de rigtige løsninger selv. Det betyder også, at det, der er godt for christianshavnerne, ikke nødvendigvis er lige så godt for køgensere. Der skal med andre ord langt mindre styring fra Christiansborg og langt mere frihed til kommuner og lokalbestyrelser.

bejdsvilkår. Og at flere ledende politikere, herunder en tidligere borgerlig beskæftigelsesminister, vil ændre det grundlæggende i 'den danske model'. Det var et ideologisk korstog uden tanke for dem med almindelige job, eller hvad det betyder på et globalt arbejdsmarked.

Den hopper vi ikke på. Danskerne - verdens bedste brokørere - har en indbygget indignation over for autoriteter og en smuk solidaritet med de svageste. Et samfund uden et balanceret arbejdsmarked er et ufrugt samfund, hvor alt for mange skal arbejde alt for meget for alt for lav løn. Hvem gavner det? Ingen. Arbejdsgiverne toner rent (rodt) flag. De ved, som vi, at danske virksomheder ikke skal konkurrere på lave lønninger, men på udvikling og innovation.

SOM SOCIALDEMOKRATER lovsynger vi den danske arbejdsmarkedsmodel. Men den fungerer bedst med uddannelse til alle og investeringer i nye arbejdspladser. Det er og bliver en ideologisk kamp at sikre arbejdsmarkedet mod løn- og social dumping. Vi er stolte af en stærk fagbevægelse og arbejdsgivere, der tager ansvar og giver modspil og samspil. Vi har rejst tilstrækkeligt til at se, hvad der sker, når fagbevægelsen undertrykkes. Det er til gavn for de få. Ikke de små.

Vi vil en solid stat og et stærkt civilsamfund. Vi vil se politikere, der erkender, at store udfordringer, er det er et fælles samfundsansvar at sikre arbejdspladser og uddannelsesmuligheder.

Uanset hvad vi gør for at kickstarte Danmark, så vil der altid være mennesker, som mister deres arbejde. Rigtig mange finder heldigvis hurtigt et nyt.

Men ikke alle er lige heldige. Det kan være svært at finde et job, fordi familien bor et sted uden virksomheder i vækst, eller fordi man ikke har den efteruddannelse, der skal til at besætte et ledigt job.

Vi tror grundlæggende på, at alle mennesker gerne vil arbejde. Både for at være en del af et fællesskab, for at bidrage til samfundets økonomi og selvfølgelig for at få flere penge mellem hænderne. Fordi mennesker er bygget til at lave noget og bidrage til et fællesskab.

Vi mangler reelt ligevev. Dagpenge-monsteret tygger almindelige mennesker sønder og sammen i kontrol og mistillid og spytter ydmygede ledige ud. Vi ved, at mennesker bliver kede af det, føler sig uproduktive og får forringet livskvalitet, så snart de mister deres job og mulighed for at forsørge sig selv og deres familier. Tal op til os, tro på os. Giv os det ekstra boost, så vi kan finde et job, så vi kan betale vores skat med glæde. Vi skammer os, når samfundet pisker dem, der ikke kan flygte.

Vores regering har sagt, at der skal gøres noget ved dagpengesystemet. Og første skridt er taget. Ledige bliver ikke længere tvunget til nyttesløse kurser som en del af en tåbelig aktiviseringsplan. Det er et godt skridt. Og den socialdemokratiske regering skal fortsat arbejde på at få tilliden tilbage til den jobsøgende.

VI ER STOLTE af at være socialdemokrater. Vi tror på, at Danmark bliver et bedre samfund med en socialdemokratisk regering. Vi synes, at det er fantastisk med alle de blogs og debatindlæg, hvor vi til stadighed diskutere vores velfærd, muligheder og frihed. Vi er politikformule-

“

Regeringen skal give slip på bogholder-socialismen

rende demokratifundamentalister. Vi hepper på statsminister Thorning-Schmidt og på en handlekraftig og angrebslysten regering. Men regeringen skal give slip på bogholdersocialismen. Sydeuropa viser os med al grum tydelighed, at man ikke alene kan spare sig ud af en krise. Det har altid været god socialdemokratisk latin, at vi skal investere. Det er investeringer og virkelyst, der driver samfundet fremad. Lad være med at hoppe på de borgerliges brandtaler om kronetil-krone. Hold fast i, at investeringer i mennesker har det med at overpræstere. Vores egen historie som parti og som samfund dokumenterer, at det er sådan, vi vender dårlige tider til gode.

SELV OM DET socialdemokratiske projekt er tidløst, skal det altid formes i sin tid. Sådan skriver fire ledende socialdemokrater i en kronik i Politiken 20. august 2012. Vi er enige i, at projektet grundlæggende handler om at skabe lige muligheder og sociale rettigheder for alle mennesker i vores samfund. Det er en debat, vi hilser velkommen, og som vores parti har så inderligt brug for.

Denne hyldest til hverdagssocialismen er et indspark til debatten om det socialdemokratiske projekt anno 2012. Målet er, at socialdemokraterne står skulder ved skulder med danskerne. Hverdagsproblemerne skal tages seriøst, og sammen skal vi finde holdbare løsninger. Samtidig med at vi også finder svar på de

globale udfordringer, såsom klimaforandringer og finanskriser.

VI HAR FIRE BUD på principper for fremtidens samfund:

- Plads til alle - brug for alle generationer.
- Ja tak til det gode liv - nej tak til det rigtige liv
- Respekt for og udvikling af det danske arbejdsmarked
- Modige politikere, der har respekt for civilsamfundet

Danmark er et fællesskabsprojekt. Et sted, hvor der er plads til alle, og hvor alle har muligheden for at leve et godt liv. Vi vil stå vagt om, at her også skal være gode liv for de mennesker, der tilbringer deres arbejdsliv på bunden af arbejdsmarkedet. Det koster i skatter, når vi skal omfordele. Men det giver mange gange igen i social tryghed for både rige og fattige. Det har været en af Socialdemokratiet og fagbevægelsens allerstørste sejre, at man i Danmark også kan leve af - den overenskomstfastsatte - mindsteløn, også selv om man ikke blev født i et hjem med klaver eller har en Mensa-IQ.

Vi kan gøre det igen. Men vores regering skal droppe forsøgene på at fylde skoene ud efter det borgerlige tiårstrige. Løft blikket og se, at der er større sko, som er sat af partifæller før os.

JEANETTE BAUER
KATRINE LESTER
KATHRINE ALEXANDROWIZ
LOUISE JUUL JENSEN
MAJA HØJGAARD
NINNA HOLM JACOBSEN
MATILDE ILLUM AASTRØM